

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 70/14

Люксембург, 13 май 2014 г.

Решение по дело C-131/12

Google Spain SL, Google Inc./Agencia Española de Protección de Datos,
Mario Costeja González

Лицето, което управлява търсачка в интернет, носи отговорност за извършването от него обработване на лични данни, които се съдържат на уебстраници, публикувани от трети лица

По този начин, когато след търсене въз основа на име на лице списъкът на резултатите показва връзка към уебстраница, на която се съдържа информация за въпросното лице, съответното лице може да се обърне пряко към лицето, което управлява интернет търсачката или, когато последното не уважи искането му, да сезира компетентните органи, за да се заличи при определени условия тази връзка от списъка на резултатите

Директива на Съюза¹ има за цел защитата на основните права и свободи на физическите лица (в частност на правото на личен живот) при обработването на лични данни, както и отстраняването на препятствията пред свободното движение на тези данни.

През 2010 г. испанският гражданин г-н Mario Costeja González подава жалба пред Agencia Española de Protección de Datos (испанската Агенция за защита на данните „AEPD“) срещу La Vanguardia Ediciones SL (издател на всекидневник с голям тираж в Испания, по-специално в областта Каталония), както и срещу Google Spain и Google Inc. Г-н Costeja González поддържа, че когато потребител на интернет въведе името му в интернет търсачката на групата Google („Google Search“), списъкът на резултатите показва връзки към две страници на всекидневника на La Vanguardia, съответно от януари и март 1998 г. На тези страници се съдържа обява по-специално за продажба на недвижимо имущество на търг по повод на възбрана, наложена за събиране на вземания в областта на социалното осигуряване срещу г-н Costeja González.

С жалбата си г-н Costeja González иска, от една страна, да се разпореди на La Vanguardia да премахне посочените страници или да измени съдържанието им (за да не се появяват повече личните му данни в тях), или да използва някои от предоставените от интернет търсачките средства за защита на тези данни. От друга страна, г-н Costeja González иска да се разпореди на Google Spain или на Google Inc. да заличи или да скрие тези лични данни, за да не се появяват повече в резултатите от търсенето и във връзките към La Vanguardia. В този контекст г-н Costeja González поддържа, че още преди няколко години е изпълнил изцяло задълженията си по наложената му възбрана и че посочването ѝ било вече напълно ирелевантно.

AEPD отхвърля жалбата в частта ѝ срещу La Vanguardia, като приема, че издателят е публикувал законосъобразно разглежданата информация. Жалбата обаче е уважена в частта ѝ срещу Google Spain и Google Inc. AEPD е поискала от тези две дружества да приемат необходимите мерки, за да изтеглят данните от своя каталог и да направят невъзможен достъпа до тях за в бъдеще. Google Spain и Google Inc. подават две жалби пред Audiencia Nacional (висш национален съдебен орган в Испания) с искане за отмяна на

¹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

решението на AEPD. В този контекст испанската юрисдикция отправя няколко въпроса до Съда.

В решението си от днес Съдът установява на първо място, че с автоматизираното, постоянно и систематично търсене в интернет лицето, което управлява интернет търсачка, „събира“ данни по смисъла на директивата. Освен това Съдът приема, че лицето, което управлява интернет търсачката, „извлича“, „записва“ и „организира“ тези данни в рамките на програмите си за индексирание, преди да ги „съхрани“ на сървърите си и евентуално да ги „разкрие“ на ползвателите на търсачката и да им ги „предостави“ под формата на списъци на резултатите. Тези операции, посочени изрично и безусловно в директивата, трябва да се квалифицират като „обработване“, независимо че лицето, което управлява интернет търсачката, ги прилага и към други видове информация, които не са лични данни, без да прави разграничение. Също така Съдът напомня, че посочените в директивата операции трябва да се квалифицират като обработване дори когато се отнасят изключително до информация, която вече е публикувана в същия вид в средствата за осведомяване. Евентуална обща дерогация от прилагането на директивата в подобна хипотеза до голяма степен би лишила тази директива от смисъл.

От друга страна, Съдът приема, че лицето, което управлява интернет търсачката, е „администратор“ на обработването на тези данни по смисъла на директивата, тъй като това лице определя целите и средства на посоченото обработване. В това отношение Съдът отбелязва, че доколкото дейността на интернет търсачка се добавя към дейността на издателите на уебсайтове и може да засегне в значителна степен основните права на личен живот и на защита на личните данни, лицето, което управлява търсачката, трябва да гарантира в рамките на своята отговорност, компетентност и възможности, че дейността му е в съответствие с изискванията на директивата. Само по този начин предвидените в директивата гаранции ще могат да разгърнат цялостното си действие и ще може действително да се осъществи ефикасна и пълна защита на съответните лица (и по-специално на личния им живот).

Относно териториалното приложно поле на директивата Съдът отбелязва, че Google Spain е дъщерно дружество на Google Inc. на територията на Испания и следователно представлява установен на тази територия негов „обект“ по смисъла на директивата. Съдът не приема довода, че обработването на лични данни от Google Search не се извършва в контекста на дейността на този установен в Испания обект. Съдът счита в това отношение, че когато такива данни са обработвани за нуждите на интернет търсачка, управлявана от предприятие, което, макар да има седалище в трета страна, разполага с установен в държава членка обект по смисъла на директивата, обработването на данните се извършва „в контекста на дейностите“ на този обект, при положение че предназначението на последния е да осигури във въпросната държава членка рекламирането и продажбата на рекламните пространства, предлагани от търсачката, за да се рентабилизира предоставяната от нея услуга.

По-нататък, що се отнася до обхвата на отговорността на лицето, което управлява интернет търсачката, Съдът приема, че при определени условия то е длъжно да заличи от списъка на резултатите, който се показва след търсене въз основа на име на лице, връзки към уебстраници, които са публикувани от трети лица и съдържат информация относно последното. Съдът уточнява, че такова задължение може да е налице и в хипотезата, в която това име или тази информация не са заличени предварително или едновременно от тези уебстраници, при това дори когато евентуално самото им публикуване на посочените страници е законосъобразно.

Съдът подчертава в този контекст, че обработване на лични данни, извършвано от лице, което управлява интернет търсачка, позволява на всеки потребител на интернет, който направи търсене въз основа на име на физическо лице, да получи чрез списъка на резултатите структурирано изложение на информацията в интернет относно последното. Освен това Съдът отбелязва, че тази информация е потенциално свързана с редица аспекти на личния живот и че без посочената търсачка тя не би могла, или само трудно би

могла, да бъде обединена. По този начин потребителите на интернет могат да изградят повече или по-малко подробен профил на лицата, за които са направили търсене. От друга страна, последиците от вмешателството в правата на лицето се утежняват поради важната роля на интернет и търсачките в него в рамките на модерното общество, тъй като те придават всеобщ характер на информацията, съдържаща се в списъците на резултатите. Според Съда, предвид потенциалната тежест на подобно вмешателство, то не може да се обоснове единствено с икономическия интерес на лицето, което управлява интернет търсачката, при обработването на данните.

Доколкото обаче заличаването на връзки от списъка на резултатите би могло в зависимост от разглежданата информация да има отражение върху легитимния интерес на потребителите на интернет, които са потенциално заинтересовани от това да имат достъп до въпросната информация, Съдът приема, че следва да се потърси справедливо равновесие между този интерес и основните права на съответното лице, по-специално правата на зачитане на личния живот и правото на защита на личните данни. В това отношение Съдът отбелязва, че макар несъмнено правата на съответното лице да имат по принцип предимство и пред посочения интерес на потребителите на интернет, това равновесие може в конкретни случаи да зависи от естеството на въпросната информация и от чувствителността ѝ по отношение на личния живот на съответното лице, както и от интереса на обществеността да получи тази информация, който може да бъде различен, по-специално в зависимост от ролята на това лице в обществения живот.

Накрая, по въпроса дали директивата позволява на съответното лице да поиска връзките към уебстраници да бъдат заличени от подобен списък на резултатите, тъй като желае съдържащата се на тези страници информация относно него да бъде „забравена“ след определено време, Съдът посочва, че ако вследствие на искане, направено от съответното лице, се установи, че включването на тези връзки в списъка към настоящия момент е несъвместимо с директивата, съдържащите се в този списък информация и връзки трябва да бъдат изтрети. В това отношение Съдът отбелязва, че дори обработване на точни данни, което първоначално е било законосъобразно, може с времето да стане несъвместимо с тази директива, когато, с оглед на всички обстоятелства по конкретния случай е видно, че тези данни не са адекватни, не са или вече не са релевантни или че са прекомерни по отношение на целите, за които са обработвани данните и на изтеклия срок. Съдът добавя, че при преценката на подобно искане, направено от съответното лице срещу обработването на данни, извършено от лицето, което управлява интернет търсачка, следва по-специално да се провери дали засегнатото лице има право въпросната информация, отнасяща се до него, да не се свързва повече с името му към настоящия момент посредством списък на резултатите, който се показва след търсене въз основа на неговото име. Ако случаят е такъв, връзките към уебстраниците, съдържащи тази информация, трябва да бъдат заличени от този списък на резултатите, освен ако не са налице конкретни причини, като ролята на посоченото лице в обществения живот, обосноваващи приоритетен интерес на обществеността да има достъп до въпросната информация в рамките на подобно търсене.

Съдът уточнява, че съответното лице може да отправи подобни искания пряко до лицето, което управлява интернет търсачката, което трябва в този случай да разгледа надлежно основателността на исканията. Когато администраторът на обработването на тези данни не уважи исканията, засегнатото лице може да сезира надзорния орган или съдебния орган, за да извършат необходимата проверка и да разпоредят на посочения администратор да предприеме съответни конкретни мерки.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Пълният текст на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „Europe by Satellite“ ☎ (+32) 2 2964106